

سودان پایگاهی برای آمریکا

در قسمت اول نگرش بر اوضاع سودان ضمن اشاره به موقعیت جغرافیایی سودان به موقعیت حساس و استراتژیک آن نیز اشاره داشتیم و سپس گذری بر وضعیت اقتصادی سودان داشتیم و روند اقتصادی آن را پس از کودتای نمیری بررسی کردیم در این قسمت در ادامه مباحث قبل نگاهی به روابط سودان و آمریکا همچنین رابطه این کشور با کشورهای عربی و موقعیت کنونی سودان می‌اندازیم.

سودان پایگاهی برای آمریکا

امپریالیزم آمریکا در ادامه سیاستهای سلطه جویانه و انحصار طلبانه خود به سودان نیز

* تا زمانیکه لیبی بر مواضع ضد امپریالیستی خود پافشاری میکند و نمیری سربر آستان امپریالیستها می‌ساید روابط این دو کشور باید هم بحرانی باشد.

همچون سایر کشورها چشم دوخته است. همانگونه که قبلا گفتیم، وجود مرز مشترک سودان با دریای سرخ که در واقع برقرار کننده ارتباط این کشور با آبهای آزاد جهان میباشد، همچنین وجود مرز مشترک با کشورهای لیبی و اتیوپی موقعیت حساس به این کشور داده است که این موقعیت از نظر آمریکا بسیار مهم است. چرا که آمریکا در صورت ادامه حضور خود در سودان، حضور خود را در خاورمیانه از طریق کنترلی بغیر از مصر حفظ خواهد کرد. روابط آمریکا و سودان از زمانی بصورت

جدی شد و توسعه یافت که نمیری مدتی پس از کودتا، از سوسیالیزمی که در اوایل روی کار آمدن بران تاکید داشت، دست کشید و همزمان با قطع روابط با شوروی سریعاً رو به جانب غرب آورد. البته این سیاست نمیری و این چرخش وی از سوی شرق به غرب بیکباره صورت نگرفت بلکه زمینه‌های وجود اتخاذ چنین سیاستی از قبل

وجود داشت و نمیری مدتها قبل با دولتهای سرمایه دار جهانی رابطه‌هایی داشت. دریافت کمک ۱۰ میلیون لیره‌ای نمیری از انگلیس، برقراری رابطه بسیار دوستانه با عربستان سعودی و مهمتر از همه توسعه این روابط با آمریکا و تقاضاهای کمکهای مالی سودان از آمریکا تمامی نشانگر نزدیکی بیش از حد سودان به آمریکا و ایادی آن و کشورهای سرمایه‌داری است. پس از این تغییر سیاست بود که سرمایه‌گذارهای خصوصی آنها بدست

سرمایه دارهای خارجی در این کشور توسعه یافت و راه برای ورود خارجیان خصوصاً آمریکائیان و انگلیسها هموار شد. و بعد از آن آمریکا کمکهای خویش را در زمینه‌های مختلف اعم از سیاسی، اقتصادی و نظامی به سودان شروع کرده و او را در مقاطع مختلف یاری رساند.

نمیری نیز بطرق مختلف سرسپردگی خویش را به آمریکا بروز داد و چندی پس از اتخاذ سیاست غرب گرایانه اش، ضمن توافق با قرارداد کمپ دیوید و همدست شدن با سادات خان، آشکارا به آرمان خلق فلسطین خیانت کرد و تمام مقدسات آنها را زیر پا گذاشت و بعد از تایید این قرارداد دفاتر فلسطین را در خرطوم تعطیل کرده و نمایندگان مردم فلسطین را از آن کشور اخراج نمود.

آمریکا برای پیشبرد اهداف خود در سودان چندی پیش طرح تشکیل اتحادیه دریای سرخ را پیشنهاد کرد و هدف خود را از چنین پیشنهادی، ایجاد موازنه متقابل در برابر اتحادیه لیبی اتیوپی و یمن جنوبی اعلام نمود. پس از اعلام این طرح از جانب آمریکا، نمیری برای اینکه پیوستن خود را به چنین طرحی توجیه کرده باشد، اعلام داشت که امنیت کشورش در خطر است و ایجاد چنین اتحادیه‌ای را ضروری توصیف نمود.

عنوان عدم امنیت و ثبات و یا در خطر بودن آن از جانب سودان مرتجع در حالیکه بیانگر وجود مخالفتها و شورشها با رژیمهای حاکم و حکایت از قومی بودن مخالفین دارد نشانگر ترس و وحشت سران مرتجع نیز بوده و توجیه کننده دریافتها و کمکهای خارجی میباشد.

بر همین اساس و به همان میزانی که شورشها و اعتصابات در سودان اوج گرفته و گسترده تر میشود، روابط نمیری با آمریکا وسعت بیشتری بخود میگیرد و سفرهای سران دو کشور بیشتر

دستگیری و سرکوب مخالفان رژیم نمیری هرروز توسط دژخیمان نمیری شدت بیشتری میگیرد و درعکس صحنه‌ای از دستگیری عده‌ای از مخالفان رژیم توسط نیروهای امنیتی و تربیت شده «کارشناسان امریکائی و اسرائیلی» را می بینید

دلایل نزدیکی بیش از حد نمیری به امریکا را خصوصا در چند ماه اخیر میتوان در ترس و وحشت او از آینده‌ای که انتظارش را می‌کشد جستجو نمود. مرگ سادات تجربه خوبی برای او و سایر سران مرتجع بود. از طرف دیگر اقتصاد ناسامان و وضع فلاکت بار مردم، اوج گیری نهضتها و مقاومتها و شورشها در کشور، نمیری را چنان سردرگم ساخته است که قدرت تصمیم گیری را از دست داده و تنها راه زنده ماندن و نجات خویش را در نزدیکی هر چه بیشتر به ارباب بزرگ و پناه جستن در سایه آن می بیند.

امریکا نیز با تجربه‌ای که از عملکرد نیروهای مسلمان و آزادیخواه خصوصا پس از انقلاب اسلامی ایران داشته است حاضر نیست سودان و کشورهای مشابه آنرا که هم در کوتاه مدت و هم در درازمدت ضامن و حافظ منافع امریکا و برآورده کننده خواسته‌های او می باشد را از دست بدهد. و بی دلیل نیست که در سال جاری بر هزینه تسلیحاتی خود افزوده و حمایت خود را از چنین رژیمهایی صد چندان کرده است.

سودان و کشورهای عربی

الف: کشورهای مترقی عرب: نمیری نیز همانند سایر همقطارانش با کشورهای مترقی عرب خصومت دیرینه دارد. در این زمینه خصومت سودان و لیبی، سودان و سازمان آزادیبخش فلسطین بیشتر نمود دارد. لطفا ورق بزنید

حاضر خواهیم شد تسهیلات در اختیار امریکا بگذاریم... هم اکنون سودان از نیروی انسانی عظیمی برخوردار است.»

آری نمیری حاضر است تسهیلات در اختیار امریکا بگذارد تا امریکا تسلیحات در اختیار او قرار دهد، و با تسلیحات امریکایی خطرهارا رفع سازد، یعنی مردم سودان، مردم چاد و نهضتهای آزادیبخش منطقه را سرکوب نماید.

نشریه الکفاح العربی چاپ بیروت در ماه آذر نوشته بود: «رژیم سودان اخیرا فرودگاه غیر

میکرد. بهشان نمونه در ۲۳ آبان گذشته نمیری سفری بی‌پوشش معاينات طبي به امریکا داشت که در واقع هدف او از این سفر طرح نیازهای اقتصادی و نظامی خود با ریگان بود. و یا در ماه مارس گذشته سفیر ایالات متحده در خرطوم پایتخت اردن است کمکهای نظامی و امنیتی به اردن از ۲۰ میلیون دلار به ۱۰۰ میلیون دلار افزایش خواهد یافت.

نمیری زمینه ژنرال هبگ نیز اعلام کرده است که در صورت منعقد به ارسال کمکهایی به اردن از سوی او، که این کمکها بیشتر در زمینه تسلیحات و تجهیزات جدید امریکا به سودان بیشتر زمینه نیروی دریایی، و جنگنده های اف-۵ و تاکتیکهای او - ۶۰ میباشد.

امریکا پذیرفته است که حدود ۱۰۰ میلیون دلار وسایل و ادوات نظامی به سودان بدهد. از طرفی سخنگوی وزارت امور خارجه امریکا گفته است که امریکا حدود ۲۰۰ میلیون دلار بعنوان کمکهای اقتصادی و نظامی در سال ۱۹۸۲ در اختیار سودان قرار خواهد داد وی همچنین اظهار کرده است که این مبلغ نسبت بسالهای قبل رقم اضافه‌ای را تشکیل نخواهد داد، اما امریکا بر سرست ارسال وسایل مورد لزوم سودان خواهد افزود تا خطراتی را که امنیت و استقلال این کشور را تهدید میکند از میان بردارد. با تمامی این تفاسیر اقتصاد و رشکسته و روبروال رژیم نمیری که کشور را بسوی فقر و فلاکت و بدبختی رانده است درسر بزرگی برای امریکا محسوب میشود. و امریکا سعی دارد با ارسال

* به همان میزانی که شورشها و اعتصابات در سودان اوج گرفته و

گسترده تر میشود، روابط نمیری با امریکا وسعت بیشتری به خود میگیرد و

سفرهای سران دو کشور بیشتر میگردد

نظامی «الغمازین» در منطقه جنوب شرقی را به یک فرودگاه نظامی که می‌تواند هواپیماهای بزرگ در آن به زمین بشیند تبدیل کرده است و اضافه نموده با امکاناتی که نمیری در اختیار امریکا گذاشته فرودگاه مذکور به یک پایگاه امریکایی تبدیل شده که نیروهای واکنش سریع می‌توانند به هنگام ضرورت از آن استفاده نمایند.»

تبدیل فرودگاههای غیر نظامی به نظامی کاری نیست که تنها کشور سودان و نمیری مزبور به آن اقدام کرده باشد بلکه سالها جلوتر سادات با گسترش روابطش با امریکا در کارهایی شبیه به این پیشقدم بوده است.

کمکهایی در این زمینه رژیم نمیری را از این بن بست نجات دهد.

بنا بر این طبیعی است که در قبال این کمکها و بذل و بخششهای ارباب نمیری دروازه های کشورش را بر روی نیروهای امریکا جهت مانور تجاوز کارانه «ستاره درخشان» باز کرده و برای ضربه زدن به جنبشهای رهاییبخش آفریقا و جهان عرب بعنوان ملعبه دست امریکا عمل کند. نمیری بی شرمه اعلام کرده است که: «سودان سرزمین وسیعی است، ما به پایگاههای نظامی احتیاج داریم و مایل هستیم که امریکا برای ساختن آنها کمک در اختیار ارتش سودان قرار دهد و سپس هرگاه خطری پیش آید مشترکا عمل کنیم، ما

جعفر نمیری دیکتاتور سودان

نمیری پس از روی کار آمدنش در سال ۱۹۶۹، با اعلام روش سوسیالیستی برای نظام حکومتی خود، از لیبی و معمر قذافی اشکارا حمایت کرد و قذافی نیز او را در مقاطع مختلف و حتی در برابر کودتاهای دیگر یاری بخشید و بدنبال آن نیز فدراسیون نیم بندی مرکب از مصر، سودان و لیبی تشکیل شد که البته بعد از مدت بسیار کوتاهی و با گرایشات شدید سادات به غرب و به نیتی کمتر در آزمون نمیری، این فدراسیون به حالت تعلیق درآمد و پس از آن نیز هر روز فاصله میان لیبی و سودان بیشتر شد و این دو کشور هر روز بیشتر از هم جدا گشتند و حتی نمیری بعد از مدتی تمام دیپلماتهای لیبیایی را از کشورش اخراج نمود.
در حال حاضر روابط میان لیبی و سودان

می نماید و کمک می کند. چندی پیش نمیری اعلام کرد که لیبی بیش از دویلمیون گینه سودانی را بطرق مختلف برای انجام فعالیت های خرابکارانه به سودان فرستاده است. و همچنین ادعا کرده است که در چند ماه گذشته لیبی مرزهای سودان و چاد را مورد تجاوز هوایی قرار داده است و بعضی از مناطق مرزی را در خاک سودان بمباران نموده و عده ای از غیر نظامیان را به قتل رسانده است.

مسلما مبنای چنین گفته هایی بیش از آنکه واقعیت داشته باشد، ترس و وحشت نمیری از سرنگونی و توجیهی برای نزدیکی هر چه بیشتر به امریکاست. امریکا نیز با دامن زدن به این شایعات و مستمسک قرار دادن آنها در هر چه بیشتر مجهز کردن این رژیم می کوشد چرا که اگر نمیری سقوط کند با وجود کسورهایی مانند لیبی، الجزایر و مبارزان چاد و اریتره و... در افریقا بیشترین ضربه را در این نقطه از جهان خواهد خورد و حتی در اکثر مواقع امریکاسعی در هر چه ناآرامتر نشان دادن منطقه می کند تا حضور خود را تحت عنوان برقرار کننده امنیت و صلح!! در آن منطقه تثبیت نماید.

پس بی دلیل نیست که می بینیم نمیری پس از مذاکره با جنگ در قاهره اعلام نمود که وزیر خارجه امریکا اجازه نخواهد داد که شوروی و متحد آن لیبی ثبات و امنیت کشورهای طرفدار غرب در منطقه بخصوص سودان را بخاطر اندازد.

بهرحال، آنچه مسلم است، تیرگی روابط سودان و لیبی هر روز بیشتر می شود و بحران روابط این دو کشور شدت بیشتری می یابد و این بحران نیز جز با سقوط نمیری

آمریکا برای پیشبرد اهداف خود در سودان چندی پیش طرح تشکیل

اتحادیه دریای سرخ را پیشنهاد کرد و هدف خود را از چنین پیشنهادی، ایجاد

موازنه متقابل در برابر اتحادیه های لیبی، اتیوپی و یمن جنوبی اعلام نمود.

شدت بحرانی است و هر طرف، طرف دیگر را متهم به تجاوز و انجام اقدامات به منظور نابودی رژیم دیگری است.
نمیری مقصر اصلی و ریشه دهنده ای خود را در سیاست خارجی همچنین شکست طرح کمپ دیوید قذافی میداند و معتقد است که لیبی مسئول و اماندگی او در سیاست خارجی است. همچنین نمیری تمام آشوبها و شورشهای داخلی را بگردن لیبی انداخته و معتقد است که لیبی گروهی بنام «ارتش آزادیبخش سودان» را که در داخل بر علیه نمیری مبارزه می کند مسلح

و روی کار آمدن رژیمی مردمی پایان نخواهد گرفت و اصولا تازمانی که لیبی بر مواضع ضد امپریالیستی خود پافشاری می کند و نمیری سر بر آستان امپریالیستها می ساید روابط این دو کشور باید هم بحرانی باشد.
پ: کشورهای مرتجع منطقه:

روابط سودان با این کشورها بسیار حسنه و رضایتبخش است چرا که تمامی آنها در سرسپردگی و مزدوری وحدت دارند. از بین آنها عربستان سعودی بیشترین کمک مالی و همچنین نظامی را به نمیری می نماید. مصر نیز چه

در زمان سادات و چه بعد از سادات در زمان حسنی مبارک بیشترین نزدیکی را با سودان داشته است مرز مشترک بین این دو کشور و همچنین اتفاق نظر آنها در طرح کمپ دیوید و پشتیبانی قاطع و صریح نمیری از این طرح (برخلاف سایر کشورهای عربی که ظاهرا طرح را نپذیرفتند) و اتحاد آنها بر علیه کسورهایی چون لیبی و... از جمله عوامل موثر در این نزدیکی و دوستی می باشد.

بنابراین طبیعی است که وزیر خارجه سودان پس از مرگ سادات تشییع جنازه او شرکت کرده و اعلام میدارد که «مرگ سادات بی شک ضایعه ای بزرگ برای مصر و سودان و خاورمیانه در سراسر جهان است، او محققا پدر محبوب و خردمند مصر بود.» و اضافه می نماید: «که این دو کشور مکمل همدیگرند. امنیت سودان، امنیت مصر است»

پس از مرگ سادات نیز هیچگونه تغییری در روابط مصر و سودان داده نشد و مبارک نیز همچون سادات بدوستی با نمیری باقی ماند. پس از اوج گیری قیام مردم سودان اخیرا ۶۴ تن از افسران مصری عازم خرطوم شده اند تا افسران سودان را تعلیم دهند.

لازم به توضیح است که مصر و سودان چندین قرارداد در زمینه های مختلف امضا کرده اند که پیمان مشترک دفاعی سال ۱۹۷۶ و پیمان دیگری در زمینه یاری رساندن اقتصاد سودان از جمله پیمانها و قراردادهای میان مصر و سودان است.

در مورد سایر کشورهای عربی نیز وضعیت کم و بیش به همین شکل است. بعنوان نمونه نمیری برای مقابله با مشکلات عظیم اقتصادی که گریبانگیرش شده است مبلغ ۶۰ میلیون و پانصد هزار دلار از امارات متحده عربی دریافت کرده است که این مبلغ صرف پرداخت وامهای کشور خواهد شد.

آنچه که در این رابطه قابل توجه است، این است که سودان با هر کشور عربی که بیشتر به امریکا نزدیک باشد روابط دوستانه و نزدیکی دارد و همراه با آنها بر علیه خلفهای ستم کشیده و مستضعفین جهان متحد شده اند.

وضعیت فعلی سودان

همانگونه که قبلا نیز گفته شد وضعیت فعلی سودان شدت بحرانی، می باشد، اوضاع نابسامان اقتصادی کمبود مواد غذایی، تورم، افزایش هزینه واردات که تقریبا ۳ برابر صادرات است، بدهی ۳ میلیارد دلاری به بانکداران

و کشورهای اروپایی، کاهش تولیدات داخلی، فشار بیش از پانصد هزارتن آواره انیوی - اوگاندا وچاد... ازجمله مشکلاتی است که نمیری بدان گرفتار است. تظاهرات و راهپیمایها و ابراز مخالفتها در چند ماه اخیر شدت اوج گرفته است و از حالت پراکنده تا حدودی خارج شده است. نمیری در حال این مشکلات بسیار ناتوان است و عمدتاً به شیوه هایی از قبیل سرکوب و توسل به زور برای حل مشکلات متوسل میشود. ناتوانی او به حدی است که او خود نیز به آن واقف است و بخاطر ترس از فروریختن پایه های حکومتش در ۹ نوامبر وزیران کابینه خود را از کار برکنار کرد و آنها را متهم به بی لیاقتی نمود. همچنین چندی پیش مجلس ملی سودان را که ۳۶۶ نفر عضو داشت منحل نمود و دستور انتخابات جدیدی برای ۱۵۱ نماینده صادر کرد و بسیاری از اختیارات مجلس را در زمینه های امنیت ملی - بهداشت، آموزش و پرورش و حمل و نقل و... حذف نمود.

باری امروز درسودان خفقان شدیدی وجود دارد. ارتش ۶۰ هزارنفری این کشور که بنا به توصیف یک کارشناس نظامی غرب اصلاً برای سرکوب ناراضیان داخلی است و مجهز به سلاحهای فرانسوی و امریکایی است. در داخل مرزها مستقر شده و به سرکوب مردم می پردازد. در چند ماه گذشته تعداد دستگیر شدگان در این کشور به ۱۴۰۰۰ نفر رسیده است که اکثر آنها بین ۱۷ تا ۳۵ سال سن دارند، نمیری معمولاً این دستگیر شدگان را وابسته به بیگانه معرفی نمود و ناآرامیها را به گردن گروههایی می گذارد که به گفته او از خارج عمل می کنند.

به هر حال آنچه از اوضاع امروز سودان میتوان برداشت نمود، عدم ثبات رژیم نمیری است و چندان دور از انتظار نیست که در آینده ای نزدیک شاهد سقوط و نابودی او باشیم.

احزاب و گروههای موجود در سودان

درسودان نیز مانند سایر کشورها، گروهها، احزاب و دستجات مختلفی با گرایشات متفاوت وجود دارد، که هر کدام برای رسیدن به اهداف خویش به شیوه های گوناگون متوسل میشوند. بعضی از آنها فکر کودتا دسر می پروراند و بعضی مبارزه قهرآمیز و یا سیاسی را برگزیده اند.

از جمله گروههای موجود درسودان میتوان از «جنبش انصار و حزب الامه»، «اخوان المسلمین»، «حزب اتحادملی»، «ختمیه»، «سازمانهای جنوب سودان»، «حزب کمونیست»

یکی از با سابقه ترین احزاب سودان می باشد از سال ۱۹۷۵ به مبارزه جدی با نمیری پرداخت و پس از مدتی رهبر آن حسن الترابی دستگیر و زندانی شد. ولی پس از پذیرش طرح سازش ملی آزاد شد و اخیراً بعنوان دادستان کل منصوب شده است. این حزب دارای جناحهای متعددی اعم از چپ رو، راست رو، و محافظه کار می باشد. حزب اتحاد ملی یا وحدت طلبان که رهبر آن شریف الهندی بود از جناحهای مختلف تشکیل شده است. شریف الهندی با حکومت نمیری بشدت مخالف بود و حتی طرح سازش ملی او را هم نپذیرفت، او چندی پیش بطور نامرئوزی در عربستان سعودی بقتل رسید و نمیری خود خبر قتل او را اعلام کرد و علت مرگش را هم طبیعی خواند!

بقیه در صفحه ۶۱

«حزب سوسیالیست» و «سازمان نجات ملی» و... را نام برد. که از میان آنان جنبش انصار و اخوان المسلمین و حزب اتحادملی از همه معروفتر و سابقه دارتر می باشند. رهبری جنبش انصار و حزب سیاسی «الامه» را صادق المهدی بعهده دارد که از حمایت مسلمانان مرکز سودان برخوردار است و طرز تفکری اسلامی - ملی را دارا می باشد. این حزب در سال ۱۹۷۶ که نمیری طرح «سازش ملی» را مطرح نمود همراه با اخوان المسلمین این طرح را پذیرفت و پس از پذیرش این طرح صادق المهدی که در خارج کشور بسر می برد

به سودان بازگشت. از اهداف این حزب قطع روابط استعماری با غرب است و همچنین این حزب دارای گرایشاتی بسوی شرق است و بالایی نیز روابط خوبی دارد. اخوان المسلمین نیز که

سودان پایگاهی.....

سایر احزاب، دستجات و گروهها نیز در سودان به فعالیتهای مشابه پرداخته و کما بیش با سیاستهای نمیری به مخالفت برخاسته اند.

سودان و انقلاب اسلامی ایران

انقلاب اسلامی ایران بنابه ماهیت خویش بر توده های حق طلب و حق جو تاثیر بسیار زیادی گذارده است و امروز ما شاهد اثرات این انقلاب بزرگ در اقصی نقاط گیتی هستیم. آگاهی روز افزون مردم جهان و گرایشات شدید آنها به اسلام و رجعت به فطرت اصیل انسانی شان همه از تاثیرات انقلاب انسانساز اسلامی ماست. مردم سودان نیز همچون سایر کشورهای انقلاب ایران تاثیر پذیرفته است بطوریکه امروز بیشترین مخالفت با رژیم نمیری از جانب مردم و گروههای مسلمان صورت می گیرد. یکی از رهبران جنبش

اسلامی سودان در مصاحبه ای ضمن بر شمردن اثرات انقلاب اسلامی گفته است: «روح اسلامی بطور عموم در سودان حاکم است و این بر اثر انقلاب اسلامی در ایران بود که معادله های سیاسی در جهان اسلام و بویژه در سودان را دگرگون کرد و لذا هر روز مادر سودان شاهد تظاهرات بیشماری هستیم که از انقلاب اسلامی ایران پشتیبانی می کنند و معتقد هستیم که انقلاب اسلامی در ایران روح امیدواری را در مسلمین جهان دمیده آنها را امیدوار کرده تا برای برقراری نظام اسلامی جهاد کنند و این باور را در اندیشه ها برجای گذاشت، که میتوان حکومتی را بر پایه تعالیم اسلام ایجاد نمود، بطور نمونه اگر به دورترین مناطق و دهکده های سودان سفر کنیم مردم آن در باره انقلاب اسلامی و دستاوردهای این انقلاب صحبت می کنند. انقلاب اسلامی به تمامی خلقهای آفریقا نشان داد

که انقلاب می تواند بوسیله مردم مستضعف که هیچ سلاحی جز ایمان ندارند به پیروزی رسد و در نتیجه همان اسلحه هایی که طاغوت علیه این مردم بکار گرفت، در دست همین محرومین قرار گیرد».

به هر صورت جنبش اسلامی در سودان در حال پا گرفتن است، ولی این جنبش از ضعفهایی برخوردار است که عمده ترین آن عدم انسجام و تشکل بین گروهها و عدم رهبری واحدی است که جوشیده از مردم بتواند مبارزات آنها را شکل و سازمان نماید، لذا مردم مسلمان و آزادیخواه و همچنین گروهها و سازمانهای اسلامی و استقلال طلب است که در زیر پرچم اسلام و حول رهبری واحدی گرد آیند و با وحدت و پایداری خویش بر رژیم مزدور نمیری پیروز شوند
(انشاء...)

رویدادهای.....

تشکیل دهند ۶۰/۱۱/۱۵

حمله مجاهدین مسلمان افغانی به نیروهای زرهی

بدنبال یک درگیری بین مجاهدین مسلمان افغانی و نیروهای اشغالگر روس یک دستگاه تانک زرهی و یک خودروی نیروهای متجاوز با سرنشینان آنها منهدم شد و پنج صندوق فشنگ بوسیله مجاهدین به غنیمت گرفته شد.

(۶۰/۱۱/۲۱)

رژیم اتیوپی از گازهای سمی علیه مردم اریتره استفاده می کند

جبهه خلق برای آزادی اریتره رژیم اتیوپی را منهدم کرد که علیه مردم این سرزمین از گازهای سمی استفاده می کنند و همچنین ادعا کرد که در یک سلسله درگیری ۷۴۰ نفر از نیروهای اتیوپی کشته و نهصد نفر زخمی و ۴۶ نفر را اسیر کرده اند. (۶۰/۱۱/۲۸)

مجازات اقتصادی انگلستان علیه لهستان

در پی مجازات اقتصادی انگلستان علیه لهستان کمبود مواد غذایی در این کشور بچشم میخورد.

افزایش کمک نظامی امریکا به هندوراس

سفیر امریکا در هندوراس اعلام کرد که کمک نظامی امریکا به آن کشور در سال ۱۹۸۲ با پنجاه درصد افزایش از ۱۰ میلیون دلار به ۱۵ میلیون دلار بالغ خواهد شد. (۶۰/۱۱/۱۸)

هشدار چین به شوروی

معاون وزارت خارجه چین اعلام کرد، در صورت ادامه حضور یک میلیون سرباز شوروی در مرزهای چین و ادامه سیاست خارجی کومی شوروی، چین با آن کشور احتمالاً قطع رابطه خواهد کرد. (۶۰/۱۱/۱۸)

سایر کشورها

کشورهای غیر متعهد خواستار تحریم رژیم اشغالگر قدس شدند

کشورهای عمده غیر متعهد طی قطعنامه ای خواستار قطع روابط دیپلماتیک با رژیم اشغالگر قدس شدند. این تصمیم در پی الحاق بلندیهای جولان توسط اسرائیل صورت گرفته است و ضمناً این طرح توسط کشورهای کوبا - عمان - پاکستان و سازمان آزادیبخش فلسطین و سوریه پیشنهاد شده است. (۶۰/۱۱/۱۴)

انفجار در برزیل و سه روز عزای عمومی

بر اثر وقوع انفجاری در غرب برزیل یک بالایشگاه دژبان در این ناحیه ویران شد، بر اثر این واقعه سه روز عزای عمومی در این کشور اعلام شد. (۶۰/۱۱/۱۵)

گزارشی از سمینار....

لازم به تذکر است که پس از خواندن قطعنامه، مسئول شرکتهای تعاونی که در سمینار حاضر بود بشدت عصبانی شده و به ماده ۶ قطعنامه که در رابطه با شرکتهای تعاونی بود،

اعتراض کرد. بعداز اتمام سمینار، اعضای شوراهای اسلامی روستاها به دیدار جانبازان انقلاب رفته و از آنان تجلیل بعمل آوردند. همچنین نمایش فیلم و اجرای نمایشنامه در این

برنامه دوروزه، قرار داشت و سپس روز ۲۲ بهمن، کلیه روستائیان در راهپیمایی باشکوه این روز شرکت کردند.

والسلام

جهاد